повернення на схід — вершина цих казок
їх серпантинний біг вповільнено а й досі
на вимогу бика згортається бузок
і квилить навздогін стара параска осінь

меж зламаних бажань колишеться як змій
нірванний листопад нічного банування
прощання — дотик шкла до вилинялих вій
і течія вікон і терція овальна

івасик без гусей і пристань без відра
і крови без чобіт немислимо вточити
повернення на схід така чудова гра
і янгол під кущем — заслужений учитель

а ми як вітражі застигли в лоні стін
і довгі як життя минають катехизми
кохана відірвім погуслі гливи тіл
а тільки хто за нас діждеться тут вітчизни